

Rädslor och motbetingning

Under mina kurser kommer en hel del frågor och diskussioner upp, och igår kväll var inget undantag. Jag var på Stockholm Södra bk där jag avslutade min Pre Sport Puppy Class för ett gäng duktiga och intresserade ekipage. Det är både kul och tacksamt att få instruera för instruktörer, tävlingsfolk och andra riktigt tränings intresserade. Det *VILL* och de *GÖR!*

En av sakerna som kom just när vi höll på att avsluta var rädslor och träning. En av kelpie hanarna (och en BC tik) var inte alls speciellt förtjust i sin sele. Tvärtom var han rädd för den, han undvek den som pesten. Linda tog ut Idd ur buren, la selen på golvet och han undvek den som om den var en eltråd han hade fått en stöt av. När hon satt på honom selen, vankade han ångestfyllt fram och tillbaka med öronen bakåt slickade. Han var mer än obekvämlig! Så hur löser man problemet?

Problemet uppstår ofta när man *MÅSTE* göra något, (som att sätta på selen, som att klippa klorna, som att tvätta hundens öron osv), utan att ha haft chansen att successivt tillvänja hunden och skapa en positiv association till situationen ifråga. Att bara slänga på ett sele eller börja klippa en valps klor för första gången utan att tränat det innan kan fungera (allt beror på individ!), men det kan också skapa ett en riktigt dålig association där hunden blir rädd och ångestfylld över situationen.

Linda undrade såklart hur hon kunde hjälpa Idd att blir trygg och bekväm i sin sele och mitt svar var att det går inte! Inte så länge han *MÅSTE* använda det dagligen på varenda promenad. Nu är Linda en smart hundtränare som inte gör samma misstag två gånger, så hon har börjat träna Idd att älska sin halt, perfekt! Det ger möjligheten att ge honom en välbehövd paus från selen så hon kan börja ändra den negativa association han har till selen.

Mitt råd? En motbetingnings plan och shejping lekar! Först och främst måste selen avdramatiseras, att låta selen ligga framme hela tiden utan att hunden någonsin tvingas ta på sig den är steg nummer ett. I nästa steg kan man börja klicka (eller markera med annan belöningsignal) och belöna varje gång hunden råkar titta på selen, gå förbi selen, närma sig

selen, luktar på selen osv. Selen ska bli källan till att bra saker händer!
Tittar hunden på selen...

- Kommer ett regn korvbitar fallandes
- Får hunden ett smaskigt märgben att tugga på
- Får hunden en häftigt kampek med matte/husse
- Får hunden en promenad
- Får hunden en roligt shejping pass

Det viktiga att förstå är att allt är på hundens villkor, vi möter hunden där han är och startar träningen där han är. Att träna bort rädslor eller obehag går inte att stressa fram, vi kan bara ta det i hundens takt och anpassa vår träningsplan därefter. Våra hundar är *ALLTID* vårt facit, vi får hela tiden feedback på vår träning! Vårt jobb är att lyssna på feedbacken vi får (hundens beteende!) och fortsätta/anpassa/ändra vår träningsplan.

När hunden börjar söka upp selen själv för att den numera ger så mycket positiv utdelning i form av häftiga förstärkningar kan man börja leka shejping lekar med den. Exempel på hur ett shejping pass skulle kunna se ut...

- Hunden tittar på selen, klick + lön
- Hunden tar ett steg närmare selen (som ligger på golvet mellan er), klick + lön
- Hunden går hela vägen fram till selen, klick + lön
- Hunden luktar/nosduttar selen, klick + lön
- Hunden puttastassar på selen, klick + lön
- Hunden öppnar munnen mot selen, klick + lön
- Hunden griper/plockar upp selen, klick + lön
- Hunden håller kvar selen i munnen, klick + lön
- Hunden lämnar av selen till dig/släpper på "tack", klick + lön
- Hunden håller selen i munnen, du tar tag i selen, klick + lön
- Hunden håller selen i munnen, du tar tag och börjar dra, hunden håller emot, klick + lön
- Hunden apporterar selen, klick + lön
- Hunden apporterar selen, ni har en dragkamp om selen, klick + lön

Det här är som sagt bara exempel på hur ett shejping pass kan se ut, det kan sluta hur som helst beroende på vad hunden bjuder på för beteenden. Hur som helst så är det bara en lek där hunden har chans att utforska

selen på egen tass, och ju frimodigare han blir desto fler beteenden kan shejpas fram. Målet för mig skulle vara att shejpa hunden att själv kliva i selen! Då har hunden *VALT* det själv och har full kontroll över situationen, vilket med största sannolikhet ger en känsla av trygghet och självförtroende i situationen.

Första gångerna hunden kliver i selen själv, skulle jag dock inte knäppa selen och gå ut på en promenad, tvärtom, knäppa, knäppa upp, ta av den och jackpot belöna! Hela tiden måste man titta på vad hunden säger oss, har han öronen på topp och förväntansfull glad och motiverad? Perfekt! Hunden har definitivt börjat ändra sin association till den obehagliga situationen, visar hunden dock obehag någonstans i träningen så har vi gått för fort fram! Det är på hundens villkor, vi kan inte tvinga fram en trygg och bekväm individ, tvärtom skapas det genom kravlösa och lekfulla träningspass där hunden *VÄLJER*.

Gör vi det bara till en lek, där hunden bestämmer spelreglerna, så finns det inte mycket vi inte kan ändra så länge man har en frisk och belönings motiverad hund.

Det här inlägget handlar inte bara om att träna hunden att tycka om sin sele, inlägget kunde lika bra handla om kloklippning, ljudkänslighet eller något annat hunden är obekvämt eller rent ut sagt rädd för. Ni som följer den här bloggen vet att jag själv har tränat bort en mängd olika rädsor hos min Flash som var en väldigt ångestfylld och ängslig individ till en början.

Det här självklart inte allt jag gjort med Flash, men det är en väldigt bra start, och i Lindas fall med Idd tror jag att det räcker gott och väl för att göra honom bekväm i selen :)

Här använder vi oss av sele för att bygga driv och motivation mot olika typer av belöningar!